

Lovas István: A legnagyobb német bestsellerről totális a hallgatás

2014 október 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

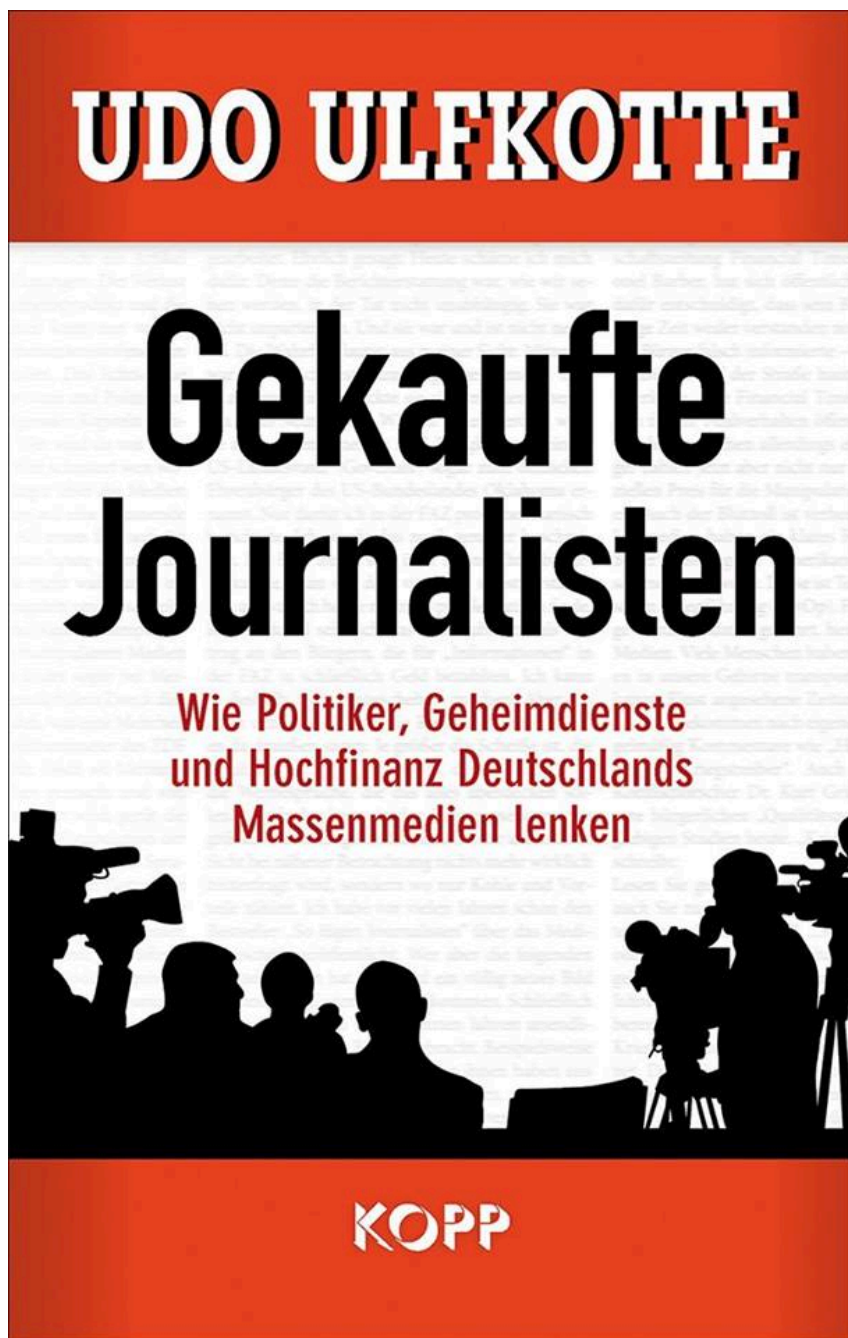
5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ulfkotte: a német médiát a politikusok, a titkosszolgálatok és a nagytőke irányítja az USA szája íze szerinti transzatlanti kapcsolatok és Izrael érdekében. A Frankfurter Allgemeine Zeitung volt külpolitikai szerkesztője és haditudósítója a „civil” szervezetekről és George Sorosról is ír.

Udo Ulfkotte 17 éven át a vezető német konzervatív napilap, a Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) külpolitikai szerkesztője, illetve haditudósítója volt. Kötete szeptember 11-én látott napvilágot a német könyvpiacra Megvásárolt újságírók – Miként irányítják a politikusok, a titkosszolgálatok és a nagytőke a német tömegmédiát címmel. Annak ellenére, hogy a legnagyobb német internetes könyvterjesztő, az Amazon.de csak szeptember 22-én kezdte árulni, néhány nap alatt sikerlistájának a csúcsára hágott. Vagyis Németország legnagyobb példányszámban vásárolt könyve lett. Miközben erről a megasikeréről a német sajtó egyetlen szót sem ejtett.

A kínos hallgatás oka egyszerre a könyv tartalma és szerzője. A 336 oldal terjedelmű, mintegy hatszáz lábjegyzettel ellátott művet nem lehet a szokásos „összeesküvés elmélet” felkiáltással elhessegetni, hiszen a szerző maga is több mint másfél évtizeden át Németország legtekintélyesebb napilapjának szerkesztője volt. Ezért

könyvében több helyen bocsánatot kér és kijelenti, szégyelli, amit tett. Vagyis azt, hogy pénzért, luxusutazások és egyéb juttatások fejében azt írta, amit megrendeltek t?le.

Ulfkotte táblázatokban mutatja be, hogy Németország legnagyobb médiumainak vezet?i és elit újságírói név szerint mely lobbiszervezet/ek/ tagja vagy hová vannak „bekötve”. Néven nevezeti azokat is, akik a kulisszák mögött a médiát propaganda szempontból egyetlen irányban befolyásolják. Ilyenkor csak a hallgatás a kivezet? út. Mert az sem jön be, ha az érintettek összeesküvés-elméletek felelőseivel akarják hiteltelentíteni a mondanivalót. Vagy mint nálunk szokták a f?leg Soros-támogatású portálok, amelyek vicсорító kínjukban holdfénynél hódb?rbe varrt iratokról, paksi cs?szkunyhóba tévedt jugoszláv b?várokról „konteóznak”. Márpedig a kötetben igen egzakt módon bontakozik ki az, ahogyan például a David Rockefeller által alapított Trilaterális Bizottság, a Bilderberg csoport és más transzatlanti intézmények szabják meg az irányt a médiának.

A könyvben b?ségesen adatolt valóság a legvadabb „konteós” képzeleten is túltesz. Hiszen arra is fény derül, hogy a német szerkeszt?ségekben (!) dolgozó titkosszolgálati ügynökök olykor azt is megszabják, hogy ismert újságírók közül kinek a neve alatt jelenjék meg egy-egy el?re megírt cikk. Amiért persze az illet? busás pénzjutalomban részesül.

A FAZ korábbi munkatársa leszögezi: teljesen mindegy, hogy melyik német lapot vesszük meg, mely német tévéadó nézünk: egyforma és manipulált üzenetet kapunk. Amire a németek egyre inkább ráébrednek. Ezért esnek drámai gyorsasággal a nyomtatott lapok példányszámai. Könyve végén Ulfkotte egyenesen lázadásra szólítja fel honfitársait: még kevesebb lapot vásároljanak, hogy még több hazug, megvásárolt újságíró maradjon munka nélkül. Azok, akik hatalmas ken?pénzért teljesítik irányítóik utasításait. Miközben arra biztatja olvasóit, hogy egyes, eddig nem manipulált, internetes forrásokat olvassák, melyek közül fel is sorol néhányat.

A szer? pontosan bemutatja azt is, mely adó vagy mely lap melyik politikai párthoz tartozik. A „független” közszolgálati ZDF televízióban például csaknem minden szerkeszt?nek párttag könyve van. A német médiában a „nézetek sokszín?ségét” pedig csak tetetik. A valóság az egyen hazugság, legyen szó az amerikai külpolitikáról, az USA elnökér?l vagy az euró hasznosságáról. Itt jegyzend? meg, hogy néhány éve már kiszivárgott annak a szer?désnek a szövege – és a Wikipediára is felkerült -, amelyet minden olyan újságíróval aláíratnak, aki az Axel Springer óriási kiadó valamelyik lapjához szeg?dik el, mint a vezet? német bulvárlaphoz, a Bild-hez, vagy a hazai balliberálisaink által szintén oly kéjjel „német jobboldali konzervatív”-nak nevezett Die Welt-hez. E szer?dés öt pontja közül az egyik a transzatlanti kapcsolatok támogatása, a másik Izrael állam lényegi jogainak és a zsidó-német megbékélés el?mozdítása.

Ulfkotte maga is titkosszolgálati szakért?, és tagja volt az amerikai Marshall Memorial Fund nev?, szintén a „transzatlanti baráti kapcsolatok elmélyítésén” dolgozó szervezetnek, amely egyike a német médiát irányító intézményeknek. A szer? már könyve elején leszögezi, hogy a német hírekre a legnagyobb befolyást az Egyesült Államok és Izrael gyakorolja. Olyan kézikönyveket is említ, amelyek rögzítik, mely min?ségi médiumokra kell hatást gyakorolni. E médiumok mer? véletlenségb?l ugyanazok, amelyekben hazánkról a legvehemensebb támadások jelennek meg.

Az amerikai hadügyminisztérium hosszú évek óta dollár milliárdokat költ arra, hogy világszerte a neki megfelelő propaganda jelenjék meg a médiában, tudjuk meg szintén. E minisztérium egyik ilyen törekvése, hogy Amerikát kedvez? színben tüntesse fel, míg Oroszországot a gonosz országának.

Egy Lengyelországból a II. világháború idején menekült család gyermekeként Németországban feln?tt Josef Joffe, a balliberális Die Zeit cím? hetilap kiadó-f?szerkeszt?jér?l sok szó esik a könyvben. ? egy CIA-hez közeli agytrösztnék, az Aspen Institute-nak is a tagja. Joffe médián túli szerepéb?l Ulfkotte majd' húszat sorol fel, beleértve az olyan igazgatótanácsi tagságot, mint a New-yorki Goldman Sachs alapítvány, az izraeli Ben Gurion Egyetem vagy a Nemzetközi Stratégiai Tanulmányok Intézete. A Die Zeit szintén a mindenkor jobboldali kormányok idején Magyarországot támadó német médiumok frontvonalába tartozik.

A szer? részletesen ismerteti nem csak a megvásárolt újságírók által leírt hazugságokat, de azt is, hogy milyen esetekben kell hallgatniuk. Mint amikor haditudósítóként szemtanúja volt, hogy az 1980-tól 8 éven át tartó Irak-Irán háborúban Irak német gyártmányú mérges gázt vetettek be. Arról egyetlen sort sem írhatott és az elgázosított iráni holttestekr?l készült fotóit se helyezhette el lapjában.

Ismerteti azt is, hogy kik állnak egyes nemzetközi újságíró szervezetek mögött. A „sajtószabadságot véd?” és az egyes országokban meglév? sajtószabadságot osztálozó Tudósítók Határok Nélkül nev? szervezetr?l például azt írja, a mögött korábban az amerikai külügyminisztérium és George Soros /ne hamisítsuk meg hivatalos nevét/ állt.

Ulfkotte kitér az újságírókat irányító szervezetek funkciójának bemutatására is. A Trilaterális Bizottságról azt írja, hogy számára a „globális kormányzás kormányok nélküli kormányzást, kormányok nélküli világhatalmat jelent”. Hozzáteszi: e bizottság „világszerte szét kívánja rombolni az állami funkciókat és úgynevezett nem kormányzati (civil) szervezeteket használ fel arra, hogy a meglév? kormányok feje fölött a népek sorsát irányítsa”. Ó, ártatlan Norvég Alap! – kiálthatnánk fel.

Ami Sorost illeti, róla a szer? idézi a baloldali brit New Statesman nev? hetilap egyik, 2003-ból megjelen? írását is, mely szerint „George Soros talán nem nevezhet? közvetlenül fizetett CIA-ügynöknek, mint azt néhányan megtették. De az kétségtelen, hogy cégei és civil szervezetei szorosan együttm?ködnek az amerikai

terjeszkedéssel. Soros, Rockefeller és a transzatlanti agytrösztök „mindenekelőtt hatalomstratégiai és gazdasági megfontolásokból a korábbi keleti tömb országokban, a Közel-Keleten és Észak-Afrikában kormányok megdöntésében vettek részt.” Ulfkotte a Soros-féle Nyílt Társadalom alapítványokat az ilyen, „népi” puccsok szervezésében elsőrendűen fontosként mutatja be. A német média pedig mindebben tevélegesen segíti, írja később.

A kötet szerzője a Kádár időkben is külföldön utazgató, szabaddemokrata ellenzéket agyonszerető Joachim Gauck német államelnököt sem kíméli. Leírja róla, hogy tagja az igen befolyásos elit transzatlanti társaságnak, a berlini székhelyű Atlantik-Brücke (Atlanti Híd) szervezetnek.

Könyve legvégén a Frankfurter Allgemeine Zeitung volt munkatársa „megfenyegeti” a német médiát azzal, hogy kötete csupán az első része egy trilógiának.

Tanács politikusainknak: ha német újságíró közelít felénk előre megrendelt cikkéhez jobboldali mondatfecniket „gyűjtve”, azzal üdvözlőjük, hogy rákérdeznek, élvezték-e Ulfkotte könyvét.

(Lovas István, FB, 2014-10-12)

forrás: Lovas István facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló